

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL IAȘI
SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

DECIZIE Nr. 1121

Ședința publică de la 20 Noiembrie 2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

Pe rol judecarea cauzei având ca obiect litigiu de muncă privind recursul formulat de împotriva sentinței civile nr. din a , intimata fiind

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă avocat pentru intimata , lipsă fiind recurenta .

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că dosarul este la al treilea termen și că prin serviciul registratură s-a depus la dosar un memoriu și concluzii scrise de către recurenta . S-a solicitat judecata în lipsă.

Instanța comunică un exemplar de pe memoriu formulat de recurenta apărătorului intimatului

Avocat pentru intimata depune la dosar împuternicire avocațială și o copie după factura fiscală nr. din . Arată că nu solicită termen pentru studiul memoriului ce i-a fost comunicat la acest termen și că intimata a invocat pentru prima dată în recurs nulitatea absolută a clauzelor din contractul colectiv de muncă. Mai arată că nu are de formulat alte cereri.

Instanța constată recursul în stare de judecată și acordă cuvântul la dezbateri.

Avocat pentru intimata solicită respingerea recursului și menținerea hotărârii primei instanțe ca temeinică și legală. Arată că nu poate fi primită acum, în recurs, excepția de nulitate absolută a clauzelor din contractul colectiv de muncă invocată de recurentă. Cu cheltuieli de judecată.

Declarând dezbaterile închise.

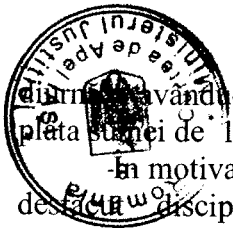
După deliberare.

CURTEA DE APEL

Asupra recursului de față;

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Iași sub nr. , contestatoarea

a chemat în judecată pe intimata , solicitând constatarea nulității absolute a deciziei nr. privind desfacerea contractului de muncă conform art. 61 lit. a, raportat la art. 264/1 lit. f din Codul Muncii și pe cale de consecință reîncadrarea în funcție și plata salariului aferent până în momentul rămânerii definitive și irevocabile a sentinței pronunțate în prezenta cauză, plata concediului de odihnă pentru anul 2008, plata sumelor reprezentând contravaloarea muncii prestate în folosul societății pentru perioada 26 -- 28.02.2009 și plata sumelor ce i se cuvin cu titlu de diferență de

diurnă, avându-se în vedere suma efectiv primită și cuantumul diurnei stabilit de lege, plata sumei de 10.000 lei, daune morale.

În motivarea acțiunii contestatoarea a arătat că în data de 28.02.2009 a aflat că i s-a desființat disciplinar contractul de muncă. Apreciază că decizia este nulă absolut, încălcându-se dispozițiile art. 267 alin. 2 și 4 Codul Muncii.

A arătat contestatoarea că în decizia de desfacere a contractului de muncă sunt amintite niște declarații pe care le-ar fi dat cu ocazia unei presupuse cercetări prealabile; de fapt, aceste declarații le-a dat cu ocazia efectuării controlului auto. Mai mult decât atât, decizia prin care i-a fost desfăcut contractul de muncă a fost comunicată la sediul agenției din Iași, deși era evident că la momentul expedierii acesteia -- dânsa se afla la

--. În data de -- colegii din agenția Iași i-au trimis prin fax această decizie. Deoarece din data de -- i s-a desfăcut contractul de muncă, evident nu a mai fost plătită pentru activitatea pe care a prestat-o în perioada --

În data de -- a predat agenția -- colegului --. Ulterior predării a încercat să intre în apartamentul de serviciu pentru a-și lua lucrurile personale, însă a fost împiedicată de directorul zonal --, care a precizat organelor de poliție -- venite la fața locului în urma solicitării sale -- că nu este angajata firmei și nu locuiește în apartament. Cu ajutorul forțelor de poliție, în jurul orei 3 noaptea, a reușit să-și recupereze lucrurile.

Presiunea și starea de stres resimțite cu ocazia incidentului amintit au dus la pierderea unei sarcini pe care și-o dorea foarte mult, acesta fiind motivul pentru care solicită daune morale.

În ceea ce privește diferența de diurnă pe care o solicită invoca dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar -- actualizată -- care stabilește nivelul diurnei pentru detașări în -- și --, în cuantum de 35 euro/zi, precum și tabelul anexă care arată sumele primite în mod efectiv. Din acest tabel rezultă că diferența ce i se cuvine este de 8618 euro.

Intimata a formulat întâmpinare solicitând respingerea excepției nulității absolute și a contestației formulate.

În cauză, au fost administrate la fond probele cu acte și interogatoriul intimătei.

Analizând actele și lucrările dosarului, prima instanța a reținut următoarele:

Conform contractului individual de muncă înregistrat la I.T.M. -- sub nr. --, contestatoarea -- a fost angajată la --

-- în funcția de agent turism începând cu data de --

Prin decizia nr. -- angajatorul a dispus desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă în temeiul dispozițiilor art. 61 lit. a și 264(1) lit. f Codul Muncii.

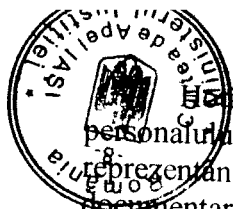
La data de --, unitatea, prin decizia nr. --, anulează decizia de desfacere a contractului individual de muncă al salariatei -- și dispune încetarea contractului începând cu data de -- în temeiul art. 55 lit. b Codul Muncii.

Această decizie este anulată de către angajator prin decizia nr. --, dispunându-se încetarea contractului individual de muncă al contestatoarei începând cu data de -- în temeiul art. 61 lit. a Codul Muncii.

Prin urmare, decizia pentru care se solicită constatarea nulității de către contestatoare a fost anulată de emitent, nemaifiind în vigoare.

Unitatea nu a făcut dovada că a acordat concediu de odihnă salariatei în anul -- și i-a achitat indemnizația cuvenită. Pentru aceasta, în temeiul art. 141 Codul Muncii, s-a dispus compensarea în bani a concediului de odihnă și a fost obligată intimata să plătească contestatoarei drepturile bănești corespunzătoare.

Din probele administrate nu rezultă că în perioada -- -- reclamanta a prestat muncă în folosul angajatorului, considerent pentru care a fost respinsă cererea privind plata drepturilor salariale pentru această perioadă.

Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 se aplică, potrivit dispozițiilor art. 1, personalului trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar reprezentând: vizite oficiale, tratative, consultări, participări la târguri și expoziții, documentare, cursuri și stagii de practică și specializare sau perfecționare, primiri de titluri, grade profesionale, distincții sau premii, desfășurarea unei activități științifice, control și îndrumare la misiuni diplomatice, oficii consulare, executări de lucrări de construcții, reparații și amenajări la imobilele misiunilor diplomatice, asigurarea protecției demnitarilor români pe timpul cât aceștia se deplasează în străinătate.

Prin urmare, văzând funcția deținută de contestatoare, reținându-se că dispozițiile H.G. 518/1995 nu îi sunt aplicabile, instanța a respins cererea privind plata diferenței de diurnă.

Potrivit dispozițiilor art. 270 Codul Muncii, angajatorul este obligat în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să îl despăgubească pe salariat în situația în care acesta a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul.

Prin urmare, salariatul trebuie să dovedească legătura de cauzalitate între prejudiciul suferit și fapta angajatorului.

În speță, nefiind făcută această dovadă, instanța de fond a respins cererea privind plata sumei de 10.000 lei cu titlu de daune morale.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs contestatoarea ..., considerând-o nelegală și netemeinică.

A invocat recurența ca în mod greșit tribunalul a reținut ca modalitatea de încetare a contractului de muncă acordul părților, atât timp cât ea a refuzat să semneze decizia nr. ... Cu toate că angajatorul a anulat decizia din ... prin cea emisă la data de ... aceasta din urmă nu putea produce efecte juridice și se impunea constatarea nulității absolute a deciziei nr. ... privind desfacerea contractului de muncă.

A mai criticat recurența neacordarea drepturilor salariale pentru perioada 26 - 28.02.2009, susținând că la dosar există înregistrări ce dovedesc prestarea muncii în aceste zile, și a diferenței de diurnă, arătând că temeiul nu era HG 518/1995 ci art.45 lit.b din CCMUN pe anii 2007-2010.

În drept, recursul nu a fost motivat însă criticile formulate se circumscriu disp.art.304 pct.9 C.pr.civ.

Intimata

... nu a formulat întâmpinare.

În recurs s-au depus, la solicitarea Curții, CCM la nivelul ... pe perioada 2003- 2011 și actele adiționale.

Recurența a depus la data de 19.11.2009, prin registratura instanței, concluzii scrise prin care a invocat excepția nulității absolute a clauzei privind diurna de deplasare din CCM la nivel de unitate.

Analizând actele și lucrările dosarului în raport de motivele invocate, probatoriul administrat și dispozițiile legale incidente, Curtea constată că recursul este nefondat.

Astfel, prin decizia nr. ..., angajatorul a dispus desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă al salariatei ... începând cu data de 26.02.2009, în temeiul dispozițiilor art. 61 lit. a și 264(1) lit. f Codul Muncii.

La data de ... unitatea, prin decizia nr. ..., anulează decizia nr. ... de desfacere a contractului individual de muncă și dispune încetarea contractului începând cu aceeași dată, ... însă în temeiul art. 55 lit. b Codul Muncii, în baza cererii salariatei (fila 105 dosar fond). Ulterior, prin decizia ... (fila ... dosar fond), se anulează și decizia ..., dispunându-se concedierea disciplinară începând cu data de ...

În aceste condiții, este fără echivoc faptul că tribunalul nu s-a pronunțat pe decizia nr. ..., capăt de cerere cu care de altfel nu fusese investit, și deci nu a reținut ca modalitate de încetare a contractului de muncă acordul părților, așa cum eronat susține recurența.

Curtea mai constată totodată că în mod corect a reținut prima instanță faptul că decizia pentru care s-a solicitat prin acțiunea introductivă constatarea nulității absolute, respectiv decizia

nr. _____, fusese anulata/revocata de emitent, astfel ca nu se mai impunea analiza legalității și temeiniciei acestui act unilateral al angajatorului ci, eventual, al ultimului act de concediere emis de intimata, decizia _____ act ce _____ nu a fost însă contestat de salariații _____.

Pentru aceleași argumente, nici motivul de recurs referitor la plata drepturilor salariale pentru perioada _____ nu este întemeiat. Atât timp cât prin ultima decizie, necontestată, se dispune încetarea contractului individual de muncă cu data de _____, se prezuma că salariatul nu mai avea obligația de a presta activitate și nici angajatorul, pe cea corelativă, de plată a salariului.

În ceea ce privește diferența de diurnă, Curtea apreciază că și sub acest aspect instanța de fond a constatat corect faptul că reclamanta a invocat niște dispoziții legale ce nu-i sunt aplicabile, respectiv Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, formularea din cererea de chemare în judecată fiind clară.

Chiar dacă ar putea fi primite argumentele din recurs, în sensul că salariații i-ar fi aplicabil CCM, coroborând dispozițiile acestui contract la nivel de unitate cu sumele indicate de reclamanta recurentă ca fiind încasate la fila 6 dosar fond, se observă că a primit chiar mai mult decât se prevedea. Nu poate fi analizată însă, pentru prima dată în acest cadru procesual, excepția de nulitate a clauzelor privind diurna de deplasare din CCM la nivel de unitate în raport de disp.art 316 raportat la art.294(1) C.pr.civ., aceasta nefiind o excepție de procedură ci una de fond.

Fata de cele reținute, în baza disp.art.312 C.pr.civ., se va respinge recursul și se va menține sentința _____.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :

Respinge recursul declarat de contestatoarea _____, împotriva sentinței civile nr. _____ pronunțată de _____, sentința pe care o menține.
Irevocabila.
Pronunțată în ședința publică de la 20 Noiembrie 2009.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

